

Man indledede derfor i Juli samme Aar hertil sigtende Forhandlinger med de tyske Baner og stillede under disse forskellige Forslag, bl. a. om en efter Markens synkende Værdi afpasset Forhøjelse af vore Indregningsandele i de direkte Takster eller om Betaling af vort Tilgodehavende hos de tyske Baner i Guldmønt.

Efter langvarige Forhandlinger blev der med Gyldighed fra den 1. April 1916 i Tyskland udstedt Rigsbestemmelser, der forbød de tyske Baner:

at modtage til Befordring Sendinger til Udlandet, medmindre Fragten og tarifmæssige Gebyrer henvistes til Opkrævning hos Modtagerne, og

at modtage til Viderebefordring Sendinger fra Udlandet, medmindre Fragt og tarifmæssige Gebyrer betales paa Afsendelsesstedet for hele Befordringsstrækningen, og Sendingerne ikke var belastede med større Afsender-Efterkrav end Beløb under 10 Mark.

Efter Indførelsen af denne Ordning, til hvilken man knyttede Bestemmelser om, at trukne Efterkrav skulde afregnes mellem Banerne med de her udbetalte, henholdsvis opkrævede Beløb, er vore Baner i det store og hele sikrede mod Tab uanset Svingninger i Reichsmarkkursen.

Medens ovennævnte Forhandlinger stod paa, udviklede Forholdene sig saaledes — grundet paa stadig voksende Fragtbetaling i Tyskland og navnlig den stærkt stigende Efterkravstagnation paa Sendinger her fra Landet —, at Afregningerne for de i den sidste Del af 1915 og Begyndelsen af 1916 befordrede Sendinger udviste meget betydelige Saldi i vor Føvær. Som Følge af Markens særdeles stærke Kursfald i denne Periode har man ved Hjemtagningen af disse Saldi ca. et halvt Aar efter Befordringsmaanedens lidt meget store Kurstab. Disse falder i overvejende Grad paa de paa Sendinger her fra Landet trukne Efterkrav, der ret hurtigt efter Beløbenes Opkrævning hos Modtagerne i Udlandet er blevet udbetalt efter den dagældende Kurs paa tyske Seddelpenge, medens man først har kunnet hjemtage dem ved den senere stedfindende Afregning til langt lavere Kurser.

Naar alle Forhold tages i Betragtning, maa man ansætte det Kurstab, der er paaført vore Baner for de i Tiden fra Krigens Udbrud og indtil Indførelsen af ovennævnte Ordning — der sikrer mod yderligere Tab — befordrede Sendinger til ca. 1 000 000 Kr.

Til 64. Paa Grund af de stærkt stigende Medicinalpriser og de ligeledes stærkt forhøjede Priser for Sygehusophold vil der til Dækning af Sygekassernes Underskud udkræves 35 000 Kr. ud over det tidligere anslaaede Beløb.

Til 65. Merudgiften skyldes uforudsete Ekstraarbejder, som det har vist sig nødvendigt at foretage i Anledning af Opførelsen af Tjenesteboliger ved Viksø, Ølstykke og Særslev Statsbanestationer.

Til 66—68. Forøgelsen paa disse Konti skyldes en Fremskyndelse af Arbejder paa de paagældende Banestrækninger, hvilket vil medføre, at Forbruget paa de paagældende Bevillinger i et kommende Finansaar vil vise en tilsvarende Nedgang.

HASSING JØRGENSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

Hoskiær.

Forslaget tiltrædes.

22) *I. B. 2. a. 1. Trafikafdelingen. Almindelige Udgifter og Stationstjenesten. Lønninger. Tjenestemænd i Gruppe A. (1ste—11te og 13de—23de Lønningsklasse).* Skrivelse fra Ministeren for offentlige Arbejder:

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 10. Februar 1917.

Den 25. September 1915 kom Stationsarbejder Nr. 409 A. S. Andersen, Aarhus, til Skade under Udførelsen af sin Tjeneste. Den paagældende, der efter de al-